

PARENTESEN

Maj 2026 nr 5
årgång 22

www.pargas.spfpension.fi

*”I väntan på sommaren”
Foto: Ulla-Maj Lübchow, Fotoklubben*

Att röra på sig

Som senior har du ingen arbetsgivare som erbjuder motionsedlar eller årlig hälsogranskning. Som i så många andra frågor behöver vi lyfta kattsvansen själva. När någon i omgivningen kommer med kommentar om stillasittande är det svårare att komma igång.

Under sommaren är det bra att passa på att gå ut. Det är ju inte halt.

För att förebygga fall behövs god muskelstyrka i benen. Det är bra att promenera, men det räcker inte, det behövs mer träning. Många rörelser går att göra med enkla medel hemma – eller ute.

Har du hört om Naturparkour?

Ikäinstituutti har en bra broschyr för det – också på svenska. Det kan du göra tillsammans med en vän, eller varför inte barnbarn under sommarlovet.

<https://www.ikainstituutti.fi/content/uploads/2026/01/Naturparkour.pdf>

Gymträning i grupp fungerar bra – det gäller att komma över tröskeln och våga testa på. Om inte förr så i höst.

Vi spelar också Boule hela sommaren – varje tisdag kl 10-12 på Björkhagens sandplan. Inga förhandskunskaper behövs. Rollator är inget hinder för boulespel.

Vi är trots allt Rolling Stones och Beatles – generation! På rullande stenar bildas ingen mossa – baggarna gör kulor som de rullar... vad skall vi hitta på?

”En riktig motionsgrupp? Vindtäta dräkter och andras svettlukt. Är det så ni menar?”

– BRUNO 67 år, Vasa

INGA BEKYMNER BRUNO, TÄNK PÅ ATT TIO UPPSTIGNINGAR FRÅN SOFFAN BLIR SJUTTIO UPPSTIGNINGAR I VECKAN OCH 3 650 OM ÅRET.

IKILIKKUJA
MERA KRAFT I ÅREN

Majblomman – en liten blomma med en stor historia

Varje vår dyker den upp igen: en blomma på en bröstnål eller som en modern pins som man kan sätta fast på jackkragen.

Barn säljer majblommor utanför affärer, i hem och på torg. Majblomman är ett självklart värtecken och bakom finns över hundra år av socialt engagemang för barns välfärd.

Initiativet till Majblomman togs år 1907 i Göteborg av Beda Hallberg. Hon ville skapa en insamling där alla kunde delta, oberoende av ekonomiska resurser. I stället för stora donationer skulle många människor bidra med en liten summa. Som tack fick givaren en enkel pappersblomma att bära på rockslaget – ett synligt tecken på solidaritet. Idén spreds snabbt, redan året därpå började majblommor säljas även i Finland.

Greta Klärich heter initiativtagaren till Majblomman i Finland. Hon introducerade också Mjölkdroppen i Finland, en föregångare till dagens rådgivningar. Den första majblomman såldes i Finland år 1908, för att finansiera Mjölkdroppens verksamhet.

I Finland knöts verksamheten alltså tidigt till barnavårdsarbete och rådgivning för mödrar och barn. När samhällets välfärdssystem byggdes ut efter andra världskriget förändrades också majblommans uppgift. I dag organiseras majblomsinsamlingen av Folkhälsan, som för traditionen vidare i modern tappning. Majblomman är i dag en välkänd symbol för simundervisning och livräddning – en nog så viktig kunskap!

Årets blomma är en symbol för en ”Gladare vardag”.

Text Pia Rantanen

Foto: Majblomman.se

Pensionatsrörelsen

Pensionatens historia i Finland sträcker sig århundraden bakåt då de utgjorde en viktig del av finländarnas resande och boende. De fungerade ofta som ett mer hemligt och prisvärt alternativ till de finare hotellen, särskilt populära under somrarna och på kurorter.

Pensionatsliv i skärgården – när stadsborna flyttade ut

I slutet av 1800-talet började något nytt ta form i Finland. Stadsborna – främst borgerskap och bildad medelklass – vände blicken bort från de växande, ofta trånga städerna och sökte sig ut till landsbygden och skärgården. I Åboland, med sina öar, sund och friskluft, blev denna rörelse särskilt tydlig. Det handlade inte bara om rekreation. Det var början på en helt ny livsstil. Ångbåtstrafiken gjorde skärgården mer tillgänglig och plötsligt kunde familjer tillbringa hela somrar utanför staden. Men alla hade inte möjlighet att bygga egen villa. Där uppstod pensionaten – en lösning som gjorde naturen tillgänglig även för dem utan egen sommarbostad.

På 1930-talet var det vanligt att skärgårdsbor livnärde sig av flera näringar. Pensionatet var ett typiskt sommarpensionat och var en av flera binärningar, som drevs vid sidan av småbruk och fiske. Andra binärningar var butiksverksamhet och taxibåttrafik.

Åboland – ett levande pensionatslandskap

I Åbolands skärgård växte en rad pensionat fram, ofta ur redan existerande gårdar. Jag tänkte begränsa mig till Pargas och specifikt Bläsnäs även om det fanns flera nämnvärda pensionat runt om i Pargas.

Redan innan pensionatens tid var Bläsnäs by i Pargas ett populärt resmål.

Lustresorna till Bläsnäs by var populära redan på 1800-talet då midsommarfirandet kulminerade, till böndernas fasa, på ängarna i Bläsnäs. På sikt blev firandet mer naturanpassat och det lugna livet i pensionaten tog sin form.

Bläsnäs by i Pargas blev litet av en kurort. En brunnsort i miniatyr. Hit kom "herrska" från Åbo för att bo inkvarterade i familjer, för att "dricka brunn" eller "dricka hälsa" vid Bläsnäs källa.

Avståndet var det rätta och förbindelserna bra. Sommarfirarna kom vid midsommartiden eller lite före, med halva sitt bohag med sig på ångbåten. Det var en massa små attiraljer som behövdes då man var på sommarbete hela sommaren, men det kunde också vara fråga om möbler; utdragssängar, bord och stolar, t o m skrivbord. Man kunde inkvartera sig i privata hem i byn och inta sina huvudmåltider i de lokala pensionaten, som på 1920-talet var hela två stycken i den här byn.

Turistinformation

En turist i Pargas behövde ju i första hand skaffa sig rum. Turistföreningarna var tidiga att haka på pensionattrenden och näringsidkarna kunde i årsbroschyren göra reklam för sin verksamhet. Sommarfirare kunde skaffa sig kvarter bl.a. på E. Uppmans resandehem, som i boken "Pargas turisten 1913", rekommenderades varmt. Hermanssons resandehem var även omnämnt.

I maj 1929 brann byn ner till grunden, p g a en dålig rökkanal, en sprucken skorsten eller som man officiellt sade "en gnista på taket". Faktum var att elva byggnader, varav sex bostadshus brann ner till grunden då "en tjänarinnas skulle värma upp skurvatten för att utföra städning inför sommargästernas utflyttning" (ÅU 29.5.1929). Man kan nog konstatera att detta var slutet på pensionatsrörelsen i Bläsnäs.

Åsbrink pensionat

Sommarnöjet i den här byn var över för gott även om Åsbrinks pensionat försökte hanka sig fram ända till Gunnar Blessings konkurs 1932.

Vid den offentliga auktionen 1935 köpte Harald Abrahamsson pensionatet och det kunde läsas i ÅU att pensionatet till sommaren sökte både kock och barnsköterska.

I turistbroschyren "Pensionat, vilohem och kurorter i Finland" från 1935 beskrevs pensionatet Åsbrink på följande sätt.

"Åsbrink sommarpensionat var ett historiskt pensionat beläget i Bläsnäs by, på skogbevuxen ås med vatten på vardera sidan. 100 m till ångbåtsbrygga, 500 m till busslinje.

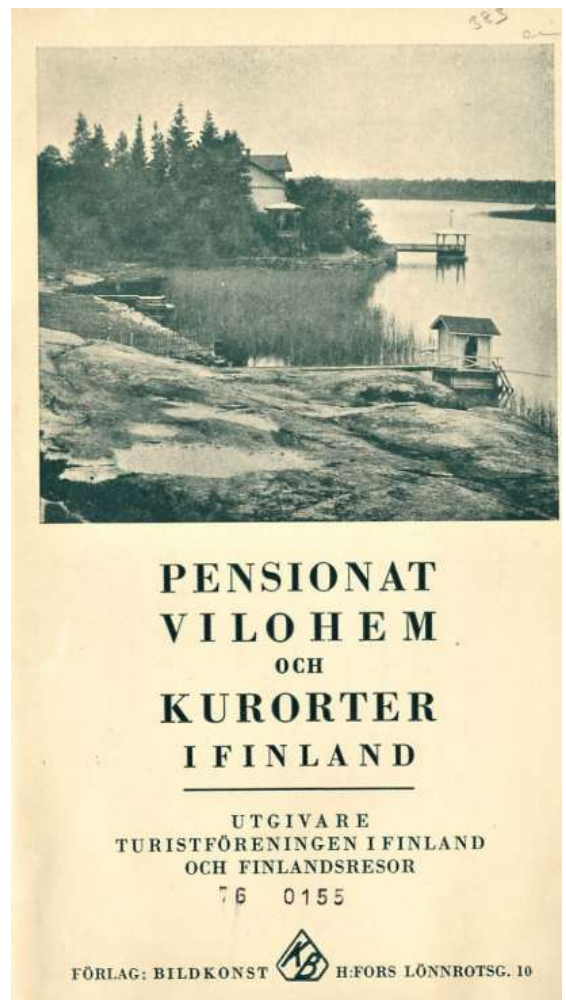
Öppet 1/6-31/8.

14 rum 32 bäddar. Helpension 27/35:- per dygn. Elektrisk belysning, sällskapsrum, radio, gramfon. 150 m till sandplage, fiske"

Innehavare Harald Abrahamsson

1938 var sagan all och rörelsens lösöre såldes medels frivillig auktion.

På försommaren 1940 skadades husets övre våning allvarligt i en brand. Branden var nog sista spiken i kistan för Åsbrink.

Livet på pensionat

Pensionatslivet ter sig lugnt. Man pratar om morgondagens väder, vad det blir till middag och berätta om ormen man sett föregående dag. Överallt i skärgården fanns pensionat där stressade stadsbor kunde äta gott och vila upp sig. Idag finns inte många kvar. De flesta har blivit sommarhus till privatpersoner.

Man levde glamoröst på sitt drömställe i skärgården. Tjänstefolket passade upp. Inte sällan betraktade skärgårdsfolket pensionatsgästerna som »von oben« med näsan i vädret. De levde ett lättsamt lyxliv i stark kontrast till skärgårdsbornas strävsamma dagar och knapra leverne. Samtidigt bör vi komma ihåg att pensionaten gav ett välbehövt tillskott i kassan.

På pensionatet kunde man alltså ta det lugnt, vistas i naturen, bada, läsa, cykla, ro och kanske dra upp en och annan fisk. Viktigast av allt var kanske ändå – maten. Den skulle vara njutbart god.

Men det behövde inte vara lyxigt

Ett konkret exempel hittar vi på ön Sandholm, där den driftige gårdsägaren under 1900-talets första hälft drev sommarpensionat i enkla men charmiga former. Gästerna inkvarterades i strandbodas med namn som "Resandehemmet", och livet kunde vara både livligt och okonventionellt. Detta visar något viktigt: pensionaten behövde inte vara stora eller formella. Sommargäster och Ortsbor levde sida vid sida, ibland i nära samspel, ibland i tydlig social åtskillnad.

En bortglömd del av historien

Många pensionat drevs av privatpersoner, ofta kvinnor, som erbjöd "rum och helpension" inklusive mat.

Trots att pensionaten spelade en viktig roll i

sin tid är de märkligt frånvarande i historieskrivningen. En förklaring är att verksamheten ofta var småskalig och privat. Den lämnade få spår i officiella arkiv. Pensionaten befann sig mitt emellan olika världar: de var inte riktig turism, inte sjukvård och inte heller permanent boende. Därför har deras historia lätt fallit i glömska.

Från pensionat till sommarstuga

I och med att bussen övertog ångbåtens uppgifter var det för alltid slut med lustturerna till skärgårdsbryggorna. Runt år 1930 började den reguljära busstrafiken till Pargas från Åbo att löpa.

I slutet av 1950-talet och under hela 1960-talet började den efterkrigstida generationen få råd och möjligheter att igen se sig om i skärgården. Nu med andra ögon och andra fortskaffningsmedel, till lands. Man skaffade sig bil och småningom en stuga vid havet. Den största förändringen handlar kanske om att man inte längre "flyttar ut" till landet för hela sommaren. Privatbilismen och bättre vägförbindelser gör det möjligt att vara mobil på ett annat sätt än tidigare.

Det som började med pensionat och hyrda rum utvecklades så småningom till något som i dag känns självklart: den finländska sommarstugan. Efter att pensionatet hade upphört med sin verksamhet började man hyra ut sommarstugor. Man hade märkt genom pensionatets verksamhet att det fanns en potential för uthyrning.

Stugkulturen, som vi ofta uppfattar som uråldrig, är i själva verket ett relativt ungt fenomen med rötter i just denna period. Man kan därför se pensionaten som en övergångsform – ett första steg mot det breda fritidsliv som senare kom att omfatta hela befolkningen.

Text Pia Rantanen

Foto från doria.fi och

>

Sprätthökar, dandys och grilljannar - om manligt mode genom tiderna

Det finns en seglivad myt om att män inte bryr sig om kläder. Den är ungefär lika trovärdig som påståendet att fiskare inte bryr sig om väder eller att pensionärer inte jämför medicinburkar. Män har alltid brytt sig om sitt yttre. De har bara gjort det på olika sätt – och med varierande grad av självinsikt.

Att förlöjliga modemedvetna män är en företeelse som går tillbaka århundraden. Tidigare handlade kritik av klädedräkten mer om att plaggen sågs som syndiga eller att bäraren hade ett omoraliskt beteende. Kyrkan hade till exempel starka åsikter om högmedeltidens snabelsko som ansågs vara djävulskt prålig och därför förbjöds på sina håll.

På sikt blev begreppet mode alltmer feminiserat och förknippat med kvinnan. Men här tänkte jag raljera runt manligt mode.

Låt oss börja med sprätthöken.

Sprätthöken dök upp redan för flera hundra år sedan och var sin tids stora mysterium. Han kunde stå framför spegeln längre än en hel familj tillsammans. Rocken satt perfekt, håret glänste och promenadkäppen bars inte för att behövas utan för att synas. Omgivningen

suckade och kallade honom fåfäng. Samtidigt sneglade alla lite avundsjukt på hur elegant han ändå var.

Sprätthöken var egentligen modets försökskanin. Det som först väckte skratt blev snart helt normalt. Lite som när någon i kvarteret först skaffade joggingbyxor – och plötsligt gick alla omkring i dem.

Sedan kom dandyn.

Dandyn var sprätthökens mer sofistikerade kusin. Där sprätthöken sade ”se på mig!” viskade dandyn ”lägg märke till mig – om du kan”. Allt var diskret. Perfekt knuten slips, välsydd kostym och en hållning som antydde att livet var under kontroll, även om det i själva verket mest handlade om att hitta rätt hatt.

Dandyn gjorde klädseln till filosofi. Han kunde lägga en halv förmiddag på att se ut som om han inte lagt någon tid alls. Det är en konst som än i dag förbryllar omgivningen. En viktig egenskap för en dandy var att kunna kläcka smarta och roliga kommentarer och en stor del av dandyismen gick ut på att imponera på sina bekanta med sin kvickhet lika mycket som med klädedräkten.

Men så kom 1900-talet, och med det den praktiske mannen.

Plötsligt skulle allt vara funktionellt. Kläder skulle tåla arbete, regn, cykelturer och vedhuggning. Färgerna blev tryggt diskreta: grått, brunt och något som möjligen kunde beskrivas som mörkblått men som i praktiken såg likadant ut som allt annat i garderoben. Mannen hade nu två lägen: arbetskläder och söndagskostym. Söndagskostymen hängde i garderoben som ett löfte om högtid och bars så sällan att den nästan betraktades som en familjemedlem.

Kanske visar manligt mode egentligen något ganska trösterikt: män har alltid försökt förstå vem de är genom sina kläder. Ibland elegant, ibland praktiskt, ibland med ketchupfläckar på förklädet. Och innerst inne bor nog en liten sprätthök i varje grilljanne – även om han själv aldrig skulle erkänna det.

Text Pia Rantanen

Foto AI

Och så hamnar vi i nutiden, där grilljannen regerar.

Grilljannen är en nordisk institution. Han uppenbarar sig så fort temperaturen når plus tio grader. Utrustningen är imponerande: grilltång, keps, sneakers och ett förkläde med text som antyder att han är både kock och humorist.

Här har vi en man som hittat modets slutstation – bekvämligheten. Shorts som överlevt flera decennier, en pikétröja med oklar historia och en självklar auktoritet vid grillen. Ingen ifrågasätter honom. Tvärtom samlas folk runt honom med tallrikar i händerna.

Det lustiga är att grilljannen och dandyn kanske inte är så olika ändå. Båda vill skapa en roll, en identitet. Den ene gör det med sidenkravatt, den andre med grilltermometer. Beskrivningen av den ursprungliga grilljannen från slutet av 1800-talet kan inte vara mer långt ifrån dagens.

Grilljanne är en ung herre som äter och dricker hvad som helst, bär pincenez och dunderkäpp, grinar illa, gör ingenting (utom skulder), svältföder en tam dogg, lånar pengar av procentare, helst mot falska reverser, låter kappvaktmästare stoppa galoscher i fickorna på sig, skryter af sina »eröfringar« och krämpor, klär sig gammalmodigt, brokot och kortstubbadt enligt Wienvarieté och som stalldräng, utan att ens ha en häst. Och slutar ofta på Långholmen i god tid.

28.05 Exkursion till Fiskars Ref 280520261

Start 8.45 från Pargas. I bussen berättar Martina Lindberg om brukets historia.
10.30 Bruket och Fiskars idag, besök i Gamla Kvarnen, järnframställningen, etc
12.30 lunch på restaurant Kuparipaja. Salladsbord samt dagens lunch (fisk eller vege) som serveras till bordet. Specialdiet måste anmälas.
14.00 besök på KWUM – Karin Widnäs' keramikmuseum. Karin Widnäs presenterar sin egen utställning och 15.00 Fika på Cafe Antique
Tid att gå längs med huvudgatan för besök i Fiskars shop, Desico fabriksbutik, härliga ljus av god kvalitet före starten hemåt ca 17.00. **Fullbokad**

10.6, kl 12-16.30 Åboländsk sommarsamling i Korpo Ref 100520267

Start från Bustis, Pargas klockan 10.00.

Värdforeningen Korpo pensionärer inbjuder föreningarna till sommarfest på Kommunalgården 10.6. Pargas kvot är 28 platser! Anmälan senast 10.5.
Samlingen kostar ca 35€ och transporten ca 20 €, dvs 55€. **Fullbokad.**

16.9 kl 13-16.00 Jubileumsfest på Brankis Ref 160920266

Vi erbjuder Pargasiterna en tre-rätters måltid samt trivsamt samvaro och trevligt program. Priset blir 50 €/person. Sista anmälningdagen och sista betalningsdagen är 31.8.

15.10 Kulturresa: Änglagård på Svenska teatern Ref 151020269

Det lönar sig att anmäla intresse även om resan är fullbokad.
Exakt pris senare, men preliminärt 120-130 €/person (teater och transport). **Fullbokad.**

29.10, kl 18.30 Kulturresa: Den lilla skräckaffären Ref 291020268

En medryckande och bloddrypande musikal med både humor, värme och tuggmotstånd.
Vi har preliminärt bokat 25 platser på ÅST. Pris ca 60 € för biljetten och 15 € för transporten.
Avfärd från Pargas 17.30.
Sista anmälning- och betalningsdagen är 10.10.

Och till sist lite sport

8.7, kl 10.00	SPF Åbolands boulemästerskap i Åbo på Kuppisplanen
13.8, kl 9.00	SPF Åbolands golfmästerskap på Archipelagia Golf i Pargas
20.8	Förbundets boulemästerskap i Lovisa
27.8	Förbundets golfmästerskap i Vasa

ANMÄLNINGAR till Pargasitens egna resor:

Du kan anmäla dig på vår hemsida (<https://pargas.spfpension.fi/resor/>), via e-post, textmeddelande till nedanstående eller personligen på månadsträffen till Per-Olof Nordin, tel. 040 750 9089, e-post perolofnordin@gmail.com eller Pia Rantanen, tel. 0400 948 013, e-post b.rantanen@gmail.com.

Anmälan är bindande. Återbetalning enbart mot läkarintyg.

Resorna betalas in på föreningens resekonto FI21 6601 0010 0803 07.

Använd resans/aktivitetens referensnummer för igenkänning.

Strax efter sista anmälningdagen får du ett mejl med detaljerad information om resan.

Styrelsens sammansättning och funktionärer 2026		
Ordförande	Annica Forssell forssell.annica@gmail.com	050 553 02 95
Vice ordförande	Monica Avellan monica.avellan@parnet.fi	044 358 57 27
Sekreterare	Pia Rantanen b.rantanen@gmail.com	040 094 80 13
Vice sekreterare	Kaj Johansson kaj.johansson164@gmail.com	040 516 22 70
Skattmästare	Monica Johansson monica.johansson@parnet.fi	040 067 44 65
Vice skattmästare	Kurt Lundström kb.lundstrom@gmail.com	050 041 31 62
Övriga ledamöter	Maj-Len Bergman majlen.bergman@gmail.com	040 703 66 92
	Per-Olof Nordin perolofnordin@gmail.com	040 750 90 89
	Carl-Gustav Nygårdas carlgustav.nygardas@gmail.com	040 507 14 61
Funktionärer		
Medlemssekreterare	Maj-Len Bergman	040 703 66 92
Koordinator för motion samt hobbygrupperna	Monica Avellan monica.avellan@parnet.fi	044 358 57 27
Mediekontakt Mediale plattformar	Kaj Johansson kaj.johansson164@gmail.com	040 516 22 70
Klippboken	Per-Olof Nordin	040 750 90 89
Teknikansvarig	Carl-Gustav Nygårdas	040 507 14 61
IT kontakt mot förbundet	Kurt Lundström kb.lundstrom@gmail.com	050 041 31 62
Parentesens redaktion	Pia Rantanen, b.rantanen@gmail.com Vivan Norring-Nyström, ia@norrskata.com	040 094 80 13 050 083 74 38
Resegruppen	Pia Rantanen, b.rantanen@gmail.com Per-Olof Nordin, perolofnordin@gmail.com Clara Kronqvist-Sundström, kronqvistclara@gmail.com	040 094 80 13 040 750 90 89 040 867 19 48
SPF:s redaktionsråd	Pia Rantanen	040 094 80 13
SPF:s intressebevakning	Annica Forssell	050 553 02 95
SPF Åbolands styrelse	Annica Forssell	050 553 02 95
Nya medlemmar kan anmäla sig direkt till medlemssekreteraren Maj-Len Bergman, majlen.bergman@gmail.com eller via webben.		
Äldre rådet i Pargas: Fyra av medlemmarna i äldrerådet är även PSP medlemmar: Annica Forssell; forssell.annica@gmail.com (ordförande i rådet), Johan Nyberg; johan.nyberg@parnet.fi, Widar Nyberg; widde.nyberg@netti.fi, Clara Kronqvist-Sundström; kronqvistclara@gmail.com (representant i Varhas äldre råd)		

Hobbygrupper

Boccia/Boule	Annica Forssell	050 553 02 95	forssell.annica@gmail.com
Bowling	Seppo Rajamäki	040 046 91 92	seppo.rajamaki1@gmail.com
Bridge	Per Österman	040 021 14 52	per.osterman@parnet.fi
Da Capo Encore	Risto Nurmela	040 0973 534	risto.nurmela@abo.fi
Kultur	Pia Rantanen	040 094 80 13	b.rantanen@gmail.com
Fotoklubb	Carl-Gustav Nygårdas Beni von Weissenberg	040 507 14 61 040 545 14 35	carlgustav.nygardas@gmail.com benivw@parnet.fi
Fågelskådning	Marcus Duncker	040 552 11 00	duncker.marcus@gmail.com
Golf	Johan Nyberg	040 195 48 48	johan.nyberg@parnet.fi
Hembygds kunskap	Kristina von Weissenberg	040 455 06 55	kristinavw@parnet.fi
IT-grupperna	Kurt Lundström	050 041 31 62	kb.lundstrom@gmail.com
Litterära salongen	Stina Engblom Colliander	040 071 53 88	stina202@parnet.fi
Stavgång	Rainer Wahtera	040 091 22 69	rainer.wahtera@gmail.com
Släktforskarna	Gustav Sundström	050 505 15 22	sundstroms@parnet.fi
Språksamt	Marianne Saanila	040 722 62 26	marianne.saanila@gmail.com
Trädgårdsgrupp	Asta Lindholm	040 575 31 20	lindastae@gmail.com
Vattengympa	Solveig Nurmela	040 723 95 96	sbnurmela@gmail.com

Följ med hemsidans, www.pargas.spfpension.fi, händelsekalender eller föreningens Facebooksida, ”Pargas svenska pensionärer”. Många grupper informerar där om aktuella händelser.

Programgrupperna och gruppledarna för månadsträffarna

1.	Sverker Engström	040 053 35 31	sverker.engstrom@parnet.fi
2.	Mårten Malmlund	040 071 03 12	marten.malmlund@gmail.com
3.	Maj-Len Bergman Ingeborg Hermansson	040 703 66 92 040 704 5311	majlen.bergman@gmail.com ibhermans@gmail.com
4.	Ulla Nordlund Bertel Nordlund	040 524 8214 040 052 64 52	nordlund.ulla@gmail.com bertel.nordlund@gmail.com
5.	Soili Svahnström	044 500 30 97	soilis@parnet.fi
6.	Per-Olof Nordin	040 750 90 89	perolofnordin@gmail.com
7.	Christina Ahlsund Clara Kronqvist-Sundström	040 759 90 52 040 867 19 48	cahlsund@parnet.fi kronqvistclara@gmail.com
8.	Annica Forssell Solveig Nurmela	050 553 02 95 040 723 95 96	forssell.annica@gmail.com sbnurmela@gmail.com
9.	Carita Karlsson Margareta Westman	045 641 52 66 040 588 05 98	tiitikarlsson@gmail.com magga.westman@gmail.com
10.	Kaj Johansson	040 516 22 70	kaj.johansson164@gmail.com

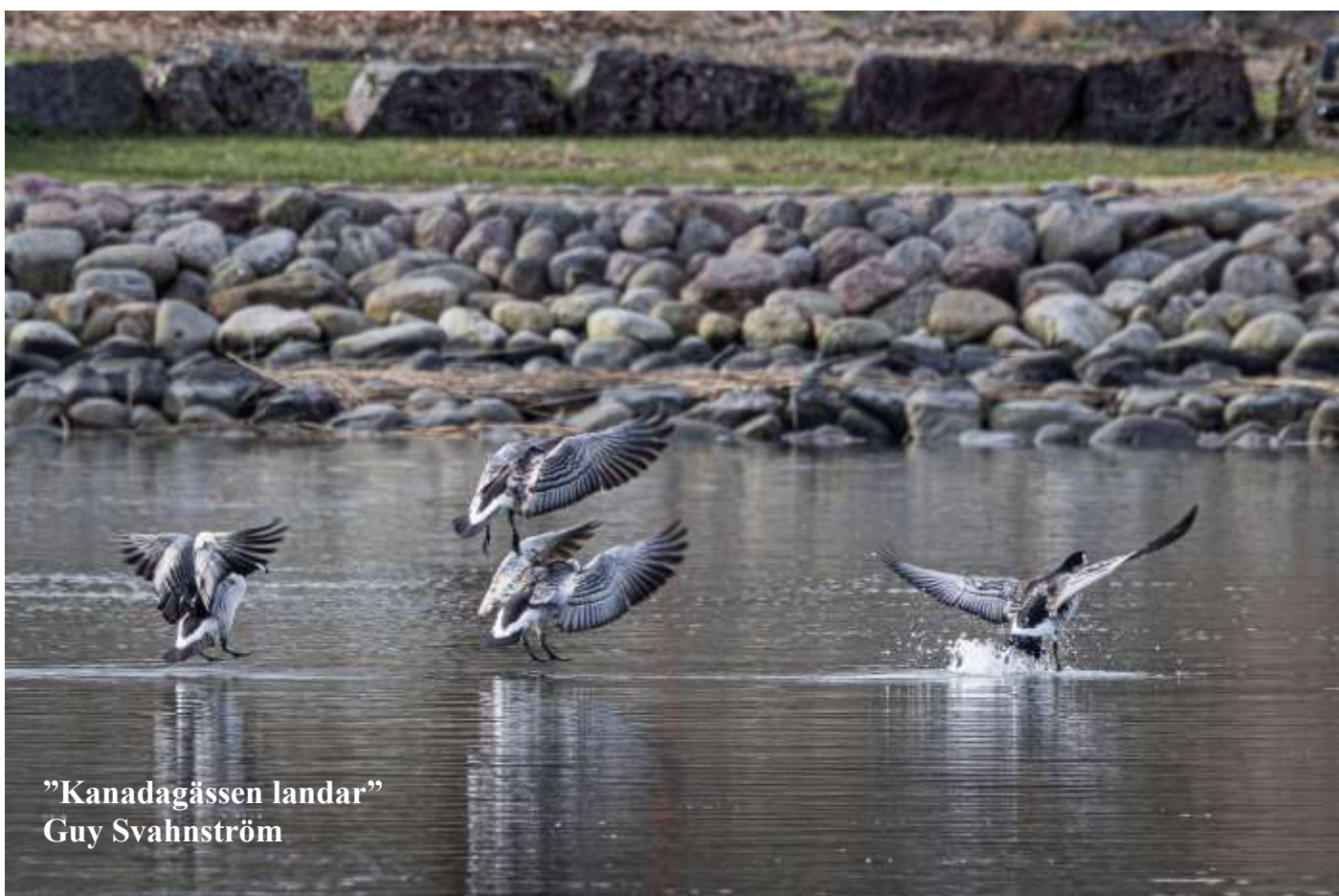
Hedersmedlemmar i föreningen

Stina Engblom Colliander, Karl-Gustav Laurén, Kurt-Erik Långbacka och Mikael Reuter

Fotogruppens syn på rörelse och i september blir jubileum

**”Raska steg”
Markku Pohjavirta**

**”Kanadagässen landar”
Guy Svahnström**